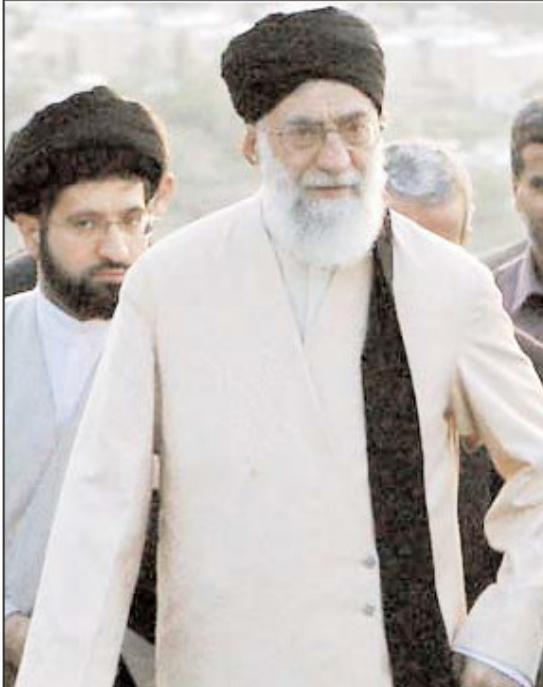

نشانه های و داع با رویاهای آیت الله

کارنامه اقتصادی سال ۹۱ با نامی که آیت الله خامنه‌ای در نخستین ثانیه هایش بر آن نهاد،
ماجوای ضرب المثلی است در زبان فارسی که می‌گوید: برعکس نهند نام زنگی کافور

نشانه های و داع با

سال تولید ملی و حمایت از کار و سرمایه ایرانی در کارنامه اقتصادی ایران ثبت شده است که بر اساس دو قانون برنامه چهارم و پنجم توسعه، میانگین نرخ رشد اقتصادی برای رسیدن به اهداف این برنامه ها و سند چشم انداز بیست ساله توسعه ایران باید هشت درصد می بود، حال آنکه هیچگاه رقم رشد اقتصادی ایران در هشت سال گذشته توانسته به این رقم حتی نزدیک شود.

این رشد اقتصادی اندک و گاه حتی منفی در حالی در این سال ها تجربه شده که در آمد دولت های نهم و دهم فقط از محل فروش نفت خام، رقمی در حدود ۴۰۰ میلیارد دلار برآورد می شود که از کل در آمد های ۲۵ سال قبل از روی کار آمدن دولت های محمود احمدی نژاد بیشتر بوده است.

با احتساب اعداد و ارقام به دست آمده برای شاخص رشد اقتصادی در این سال ها و آنچه در نزدیک به یک دهه گذشته در اقتصاد ایران تجربه شده است، شاید مسوولان ارشد جمهوری اسلامی ایران که امضاشان را پای اهداف سند چشم انداز توسعه گذاشته اند تا بر اساس آن سند، ایران در افق

در حالی که غلامرضا مصباحی مقدم، از نرخ صفر یا اندکی زیر صفر درصدی رشد اقتصاد ایران سخن گفته، برخی کارشناسان از جمله سعید لیلaz در پاداشتی که برای روزنامه شرق نوشته، نرخ رشد اقتصادی را رقمی در حدود منفی سه یا منفی چهار درصد برآورد کرده است.

این کارشناس اقتصادی با اشاره به نصف شدن در آمد های نقی ایران و وابستگی شدید اقتصاد نقی ایران به این در آمد ها، گاهش معنادار رشد تولید در بخش صنعت به ویژه در صنایع پیش برندۀ ای همچون صنایع خودرو سازی، گاهش آمار واردات و صادرات و در پی آن افت رشد بخش خدمات در اقتصاد ایران، ارزیابی کرده که رشد اقتصاد ایران در سال ۹۱ باید رقمی در حدود منفی سه یا منفی چهار درصد باشد.

بررسی روایت های مختلف از نرخ رشد اقتصادی ایران بر اساس منابع مختلف آماری، که در تعداد دیده می شود، چشم انداز امیدوار کننده ای از وضعیت اقتصادی ایران به دست نمی دهد، روایی توسعه یافتگی نرخ صفر یا منفی چهار درصدی رشد اقتصادی ایران در حالی در

سخن گفته بود.

به گفته آقای سلطانی، علاوه بر مشکلات معمول بر سر راه تولید در ایران، در سالهای اخیر موافق و مشکلات دیگر نیز به این فهرست افزوده شده است.

او تعبیر های بین المللی، تبعات اجرای برنامه هدفمندی پاره ها و خلف وعده های دولت در قبال تولید کنندگان در چارچوب اجرای این قانون و بالاخره اختلافات دولت و مجلس را از جمله موافق و مشکلات جدید پر سر راه تولید و تولید کنندگان این احساس را داشته باشند که مشکلات پیش از آن چیزی است که بخش تولید در دهه های اخیرها آن خواه گرفته بود.

آقای سلطانی می گوید، قشار این مشکلات شانه های تویید را روز به روز خسته تر و قدرت و تحمل آن ها را کمتر می کند.

امیدوار به رشد صفر درصدی آنچه این تولید کنندگان از وضع و اوضاع خود می گویند رامی توان در آینه آمارهای اقتصادی و از همه مهم تر آمار رشد اقتصادی که برآیند کلی تویید در ایران است، مشاهده کرد.

آماری که برآسانس گفته های غلامرضا مصباحی مقدم، همان تقشی را می زندت که تولید کنندگان ایرانی می کویند، ریس کمیسیون پر نامه بودجه و محاسبات مجلس، آمار رشد اقتصادی را رقمی کمتر از صفر یا در حالت خوب شنبه ای رقمی در حد صفر اعلام کرده است.

ظاهرا آقای مصباحی مقدم این آمار و ارقام را از گزارش های تقلیل کرده است. پسیاری از تبخیان تن به مهاجرت داده اند و آن ها که به کار و تولید ادامه می اهند با دشواری های پسیاری روی رو هستند.

آقای انتصاری در همان گفت و گو از مشکلات بر سر راه تولید کنندگان سخن گفته بود، از اینکه برگشت سرمایه برای سرمایه گذاران، مبهم استه تولت به تعهدات خود در قبال تولید کنندگان عمل نمی کند و یاسخگو نیست.

آنچه بعقوب انتصاری از وضعیت تولید در ایران تصویر می کند، تصویری است که پیش تر دیگر فعالان اقتصادی ایرانی نیز به آن اشاراتی داشته اند.

پدرام سلطانی، نایب ریس اتاق بازرگانی ایران در برنامه ای رادیویی در رادیو دولتی ایران، از وضعیت ناهمهنجار تولید و تولید کنندگان، آنهم در سال حمایت از تولید ملی

رادیو فردا: کارنامه اقتصادی سال ۹۱ با نامی که آیت الله خامنه‌ای در نخستین ثانیه هایش بر آن نهاد، ماجراهی ضرب المثلی است در زبان فارسی که می گوید: برعکس نهند نام زنگی کافور.

سال ۳۹۱ قرار بود بر اساس پیام و خواست رهبر جمهوری اسلامی ایران، سالی باشد، که در آن از کار کارگر ایرانی و از سرمایه سرمایه دار ایرانی حمایت شود که به گفته آیت الله علی خامنه‌ای تنها از سبیر حمایت از تولید ملی می سر می شد.

رهبر جمهوری اسلامی سهم دولت، مردم و فعالان اقتصادی و تولید کنندگان برای تحقق شعار تولید ملی، حمایت از کار و سرمایه ایرانی را تعیین کرد.

اما حال به گواه آچه فعالان اقتصادی می گویند، تولید در سالی که گذشت، حال و روز خوش نداشت.

شانه های تویید زیر فشارهای روز افزون

بعقوب انتصاری، یک فعال اقتصادی در یکی از برنامه های زنده تلویزیونی در سیمای جمهوری اسلامی ایران، با اشاره به همین تامگذاری سال ۹۱، تأکید کرده بود که عکس حمایت از تولید ملی اتفاقاً اتفاده است.

به گفته این فعال اقتصادی اکثر شرکت ها و تولید کنندگان در شهرک های صنعتی یا ورشکسته شده اند یا فعالیت خود را تطییل کرده اند. پسیاری از تبخیان تن به مهاجرت داده اند و آن ها که به کار و تولید ادامه می اهند با دشواری های پسیاری روی رو هستند.

آقای انتصاری در همان گفت و گو از مشکلات بر سر راه تولید کنندگان سخن گفته بود، از اینکه برگشت سرمایه برای سرمایه گذاران، مبهم استه تولت به تعهدات خود در قبال تولید کنندگان عمل نمی کند و یاسخگو نیست.

آنچه بعقوب انتصاری از وضعیت تولید در ایران تصویر می کند، تصویری است که پیش تر دیگر فعالان اقتصادی ایرانی نیز به آن اشاراتی داشته اند.

پدرام سلطانی، نایب ریس اتاق بازرگانی ایران در برنامه ای رادیویی در رادیو دولتی ایران، از وضعیت ناهمهنجار تولید و تولید کنندگان، آنهم در سال حمایت از تولید ملی

این آرزوها خدا حافظی کنند.	بیکار را کسب کند، مجبور شوند با	مرفه با درآمد سرانه بالا و فاقد	جایگاه اول اقتصادی، علمی و فناوری در منطقه، جامعه‌ای